

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/122/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6423202260
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6423202260.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Jána Burika, v právnej veci navrhovateľky: A. B. B. C., D. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX/X, XXX XX F., štátny občan G. H. D., t.č. I. G. J. H., zastúpenej zástupcom AK Zuzana Gáliková, s.r.o., so sídlom Farská 1311/33, 949 01 Nitra, IČO: 55 534 619, proti manželovi: G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX/XX, XXX XX F., zastúpenému zástupcom Špireková & Partners s.r.o., so sídlom Námestie Matice slovenskej 6, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 47 232 811, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva K. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žiar nad Hronom, o odvolaní manžela (otca) proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 25P/120/2023-110 zo dňa 18. októbra 2023

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 25P/120/2023-110 zo dňa 18. októbra 2023 v napadnutých výrokoch I., II. a III. p o t v r d z u j e.

Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 25P/120/2023-110 zo dňa 18. októbra 2023 v napadnutom výroku IV. a v závislom výroku V. z r u š u j e a v tejto časti v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. manželstvo A. B. B. C., D. B. C. a G. B., rozviedol. Výrokom II. zveril maloletú K. B. na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloletú zastupovať v bežných veciach každý samostatne. Výrokom III. uložil otcovi povinnosť platiť na výživu maloletej K. výživné vo výške 450,- Eur mesačne vopred k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Podľa výroku IV. styk otca s maloletou neurčuje, ponecháva sa na dohode rodičov. Výrokom V. o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku v odseku 1., 2. okresný súd poukázal na návrh navrhovateľky na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu a jeho zdôvodnenie.

3. V odseku 3. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že uznesením č.k. 25P/120/2023-20 zo dňa 13.09.2023 ustanovil maloletému dieťaťu kolízneho opatrovníka, a to Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žiar nad Hronom.

4. V odsekoch 4., 5. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd popísal obsah písomného vyjadrenia manžela vo vyjadrení zo dňa 06.10.2023 podaného prostredníctvom zástupcu, ktorý s rozvodom manželstva súhlasil, avšak popieral skutkové a právne tvrdenia uvádzané v návrhu na rozvod manželstva, rovnako súhlasil so zverením maloletej K. do osobnej starostlivosti matky a navrhol upraviť styk s dieťaťom autoritatívnym rozhodnutím. Nesúhlasil s navrhovanou výškou výživného zo strany matky v sume 700,- Eur/mesiac a popísal svoje pomery.

5. V odseku 6. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd popísal zistenia zo Správy ÚPSVaR Banská Štiavnica, pracovisko Žiar nad Hronom zo dňa 12.10.2023 a v odseku 7. zistenia Správy Centra K., C., H. XX/X, C. zo dňa 09.10.2023

6. Z uznesenia Okresného súdu Levice č. k. 8C/48/2023-31 zo dňa 05.09.2023 mal okresný súd zistené, že manželovi navrhovateľky bolo uložené neodkladné opatrenie - zákaz priblížiť sa k navrhovateľke a jej dcére na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov s tým, že pokiaľ by menovaní boli spoločne predvolaní na procesné úkony súdu v priestoroch budovy súdu alebo na akékoľvek iné procesné úkony orgánov činných v trestnom konaní alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, sa na dobu vykonávania jednotlivých procesných úkonov tento zákaz nevzťahuje, proti ktorému bolo otcovi podané odvolanie, čo vyplývalo z vyjadrenia jeho právneho zástupcu.

7. Z potvrdenia MV SR, OR PZ Nitra, ČVS:ORP-VY-NR-2023 zo dňa 07.08.2023 okresný súd zistil, že manželka podala dňa 07.08.2023 trestné oznámenie na manžela vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1) Trestného zákona.

8. K procesnému postupu okresný súd v odseku 10. odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že vo veci nariadil pojednávanie na deň 18.10.2023, na ktoré sa dostavili právni zástupcovia účastníkov a kolízny opatrovník. Nedostavil sa manžel, ktorý svoju neúčast písomne ospravedlnil dňa 06.10.2023 s odôvodnením, že v čase pojednávania sa bude zdržiavať pracovne mimo územia Slovenskej republiky do 28.10.2023, a preto žiadal pojednávanie odročiť na iný termín. Okresný súd dôvod uvedený právnym zástupcom manžela nepovažoval za dôležitý dôvod, ktorý odôvodňuje odročenie pojednávania v zmysle § 183 CSP. Pojednávania sa mohol zúčastniť právny zástupca manžela, ktorý je oprávnený sa k vykonanému dokazovaniu aj k návrhom vyjadrovať, preto mal okresný súd za to, že manželovi nemohla byť ani odňatá možnosť konať pred súdom, pokiaľ sa ho osobne nezúčastnil. Pobyt manžela v zahraničí neznamena, že súd vo veci nemôže konať a rozhodnúť, tým viac, že vo veci je zastúpený advokátom. Preto v zmysle § 180 CSP v spojení s § 31 CMP a v záujme hospodárnosti konania vec prejednal v jeho neprítomnosti ako aj v neprítomnosti manželky, ktorú z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil jej právny zástupca.

9. V ďalšej časti odôvodnenia okresný súd v odsekoch 11. až 16. poukázal na vykonané dokazovanie, a to prednesom právneho zástupcu navrhovateľky, právneho zástupcu manžela, vyjadrením kolízneho opatrovníka, listinnými dôkazmi.

10. Na základe vykonaného dokazovania a za aplikácie § 22, § 23 ods. 1, 2, 3, § 18, § 19 ods. 1 Zákona o rodine okresný súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky na rozvod manželstva je dôvodný. Manželstvo účastníkov konania si neplní svoj spoločenský účel, v manželstve je hlboký a vážny rozvrat vzťahov s ich vzájomným sa obviňovaním, čo dospelo až do štádia riešenia vzájomných konfliktov, jednak podaním trestného oznámenia na manžela a uložením súdneho zákazu otcovi maloletého dieťaťa priblížiť sa k navrhovateľke a maloletému dieťaťu na vzdialenosť menšiu ako 50 m. Manželia nežijú v spoločnej domácnosti od júla 2023, kedy manželka s dcérou spoločnú domácnosť opustila. Dňa 04.08.2023 bola prijatá spolu s maloletou do zariadenia, a to po konzultácii Poradňou pre obe domáceho násillia Centra K., C., C.. V súčasnosti je ich manželstvo len formálnym zväzkom, ani jeden z manželov už nemá záujem o obnovu manželského spolužitia. Obaja účastníci s rozvodom vyjadrili súhlas. V manželstve účastníkov nastal rozvrat, ktorý možno charakterizovať ako hlboký a trvalý, preto okresný súd dospel k záveru, že nemožno očakávať od účastníkov, že by došlo v budúcnosti k obnoveniu ich harmonického spolužitia založeného na vzájomnej úcte, láske a pomáhaním si navzájom. Z manželstva účastníkov pochádza jedno maloleté dieťa, no ani táto okolnosť nebráni v prejednávanej veci rozvodu, keďže naopak ďalšie zachovanie manželstva by viedlo k nepokojným a stresovým situáciám majúcim negatívne dopady na ďalší zdravý vývin maloletej. Návrhu navrhovateľky v časti rozvodu manželstva vyhovel a manželstvo účastníkov rozviedol (výrok I).

11. Okresný súd mal za preukázané, že maloletá K. pochádza z manželstva rodičov. Okresný súd poukázal na to, že s konaním o rozvod manželstva je spojené aj konanie o úpravu pomerov manželov k maloletému dieťaťu z ich manželstva na čas po rozvode a aplikáciu ust. §100 CMP v spojení s § 24 ods. 1, § 25 ods. 1, § 28 ods. 1,2, § 62 ods. 1,2,4,5, § 63 ods. 1, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, Čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, Čl. 5 Základných zásad Zákona o rodine.

12. Ohľadom starostlivosti o maloleté dieťa pri svojom rozhodovaní okresný súd vychádzal zo základného princípu vyplývajúceho zo Zákona o rodine ako aj z Dohovoru o právach dieťaťa, podľa ktorého v záujme maloletého dieťaťa je, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability tolerance a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania rozumových a fyzických schopností.

13. Okresný súd dospel k záveru, že v najlepšom záujme maloletého dieťaťa bude zveriť ho na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky, ktorá maloletému dieťaťu poskytuje dlhodobu osobnú starostlivosť aj po odchode zo spoločnej domácnosti rodičov. Manžel s týmto návrhom navrhovateľky vyslovil súhlas a zhodne žiadal zveriť maloletú do jej osobnej starostlivosti. V tomto smere poukázal na vek maloletého dieťaťa. Okresný súd zveril maloletú K. do osobnej starostlivosti matky, v ktorej starostlivosti sa maloletá i v súčasnosti nachádza a v ktorej starostlivosti neboli zistené nedostatky. Takéto zverenie považoval v záujme maloletého dieťaťa, navyše obaja rodičia s takouto úpravou osobnej starostlivosti vyslovili súhlas a sú s ňou stotožnení (výrok II. napadnutého rozsudku). Čo sa týka úpravy rodičovských práv a povinností v zmysle § 28 ods. 1 písm. b), c) Zákona o rodine rozhodol tak, že obaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach, keď neboli preukázané dôvody pre iné rozhodnutie (výrok II.).

14. Okresný súd poukázal na to, že rodičia maloletého dieťaťa sa nevedeli dohodnúť na výživnom. Navrhovateľka sa domáhala určenia výživného vo výške 700,- Eur mesačne, ktoré odôvodňovala tým, že má zabezpečené bývanie v chránenom obydlí na obdobie jedného až dvoch mesiacov, ktoré bude musieť následne opustiť, zabezpečiť si vlastné bývanie a v takomto prípade bude musieť platiť do budúcnosti nájom na úrovni 500,- až 600,- Eur mesačne. Pri určení výživného poukázala aj na finančné možnosti otca (manžela, ďalej v tejto časti odôvodnenia len „otec“) a jeho majetkové pomery, ktoré sú omnoho vyššie. Uviedla, že otec nepreukázal svoje príjmy tak, ako mu to ukladá Zákon o rodine, a navrhla vychádzať z ustanovenia § 63 Zákona o rodine.

15. Z vyjadrenia právneho zástupcu matky, ako aj z potvrdenia Centrum Slniečko, C. L., C. mal okresný súd zistené, že matka aktuálne býva s maloletou K. v chránenom bývaní od 04.08.2023. Matka má mať v tomto zariadení zabezpečené bývanie na obdobie jedného až dvoch mesiacov a následne si musí riešiť bytovú otázku. Právny zástupca matky nepredložil žiadne listinné dôkazy preukazujúce zvýšené náklady maloletej. Mesačné náklady na bývanie vyčíslila do budúcnosti v prípade opustenia chráneného bývania a zabezpečenia si vlastného bývania, ktoré budú spočívať s nájomným za bývanie v priemere 500,- Eur mesačne a nákladmi súvisiacimi so zabezpečením stravy, ošatenia, obuvi a pod. maloletého dieťaťa, pričom okresný súd vychádzal zo všeobecne známych skutočností týkajúcich sa štatistických údajov o nákladoch na prenájom 1-izbového bytu v C. a nákladoch súvisiacich so zabezpečením starostlivosti o maloletú. V súčasnosti matka žije z peňazí, ktoré jej poskytujú v chránenom bývaní, materiálnu pomoc a peniaze jej dávajú aj kamaráti a známi. Jediným príjmom je rodičovský príspevok vo výške 412,60 Eur mesačne, čo mal okresný súd preukázané z potvrdenia o poberaní rodičovského príspevku za rok 2023 zo dňa 09.08.2023. Z potvrdenia o neuplatnení nároku na prídavok na dieťa zo dňa 08.08.2023 mal okresný súd preukázané, že matka prídavok na dieťa nepoberá. I keď matka nevyčíslila priemerné mesačné svoje náklady na maloleté dieťa, okresný súd konštatoval, že v súvislosti s výchovou a opaterou maloletej vznikajú mesačné náklady na stravu, drogériu, oblečenie, lieky a vitamíny, iné aktivity a v neposlednom rade na bývanie v celkovej výške 500,- Eur. Matka nie je poberateľkou daňového bonusu.

16. Okresný súd zistil, že otec pracuje ako SZČO od 01.07.2006. V daňovom priznaní k dani z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie 2022 uviedol príjmy zo živnosti vo výške 46.397,- Eur a výdavky zo živnosti vo výške 39.448,83 Eur, z čoho vyplýva jeho čistý ročný príjem po odrátaní nevyhnutných nákladov vo výške 6.948,17 Eur, mesačne 579,- Eur. Okresný súd poukázal v rámci vyjadrenia k návrhu otcom (manželom) vyčíslené mesačné výdavky nezahrnuté v daňovom priznaní na sumu 1.205,48 Eur

a mesačné výdavky zahrnuté v rámci výdavkov v daňovom priznaní vyčíslené na sumu 2.032,76 Eur. Podľa okresného súdu celkovo mesačne vyčíslené výdavky na sumu 3.238,24 Eur sú mnohonásobne vyššie v porovnaní s otcom uvádzaným príjmom. Pokiaľ išlo o jeho výdavky otca ako samostatne zárobkovo činné osoby, okresný súd ich uznal len vo výške zákonných odvodov do sociálnej poisťovne 228,65 Eur a zdravotnej poisťovne 96,57 Eur. Poukázal na to, že k ostatným výdavkom z podnikania sa jeho právny zástupca na pojednávaní nevedel vyjadriť.

17. Okresný súd uviedol, že pokiaľ v súvislosti s výdavkami otca súvisiacimi s jeho zárobkovou činnosťou neprihliadal, prichádza do úvahy postup v súlade s ust. § 63 ods. 2 Zákona o rodine, t.j. z predpokladaného jeho príjmu, aký by dosiahol, ak by uplatnené výdavky vo výške uvedenej v daňovom priznaní nerealizoval. V tejto súvislosti poukázal na potencialitu príjmu, teda na výšku priemernej mzdy v H. v roku 2021 a 2022, ktorá bola 3.775,- Eur a v M. 4.324,- Eur, kde má otec v súčasnosti pracovať. Jeho miesto výkonu práce však nebolo v konaní preukázané. Keďže v rámci vyjadrenia vyčísliť celkové mesačné výdavky na sumu 3.238,24 Eur, je predpoklad, že jeho príjem je omnoho vyšší, ako uvádzal v rámci svojho vyjadrenia v sume 6.948,17 Eur ročne, t.j. 579,- Eur mesačne. Okrem daňového priznania za rok 2022, zmluvy o nájme bytu v N. C. M. C. I. O. P., kde sa má zdržiavať v čase pobytu na K., otec predložil aj fotokópie pokladničných dokladov v nečitateľnej forme, na ktoré okresný súd v konaní nemohol prihliadať. Keďže otec má príjmy z inej závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, pričom ako podnikateľ je povinný súdu tieto príjmy preukázať a predložiť podklady na zhodnotenie jeho majetkových pomerov, čo ako povinný rodič túto povinnosť nesplnil, okresný súd pri rozhodovaní akceptoval aj znenie ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine. Vychádzajúc z tohto zákonného ustanovenia bolo povinnosťou otca (manžela) predložiť podklady na zhodnotenie celkových majetkových pomerov, a to nielen jeho príjmov, v ktorom smere otec si svoju povinnosť nesplnil, nezdokladoval výdavky uplatňované v daňovom priznaní, ako napr. náklady na motorové vozidlo, bývanie v zahraničí, vykonávanie práce v zahraničí (v H., v M.), výpis z podnikateľského účtu a iné výdavky súvisiace s podnikaním, ako aj výdavky, ktoré nesúvisia s podnikaním. Zo znenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že ak si povinný rodič nesplní povinnosti uvedené v tomto ustanovení, tak obligatórne nastupuje domnienka o predpokladanej výške jeho priemerného mesačného príjmu. Naproti tomu v prípade splnenia vymedzených povinností povinným rodičom súd k aplikácii tejto domnienky pristúpiť nemôže.

18. V prejednávanej veci mal okresný súd za preukázané, že otec maloletej si nesplnil povinnosť ohľadne preukázania svojich príjmov a majetkových pomerov, a preto nastúpila domnienka, že jeho priemerný mesačný príjem predstavuje sumu 5.377,60 Eur (268,88 Eur x 20) t.j. 20-násobok sumy životného minima, čo s poukazom na zákon č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 220/2023 Z.z. v období od 01.07.2023 predstavuje životné minimum na plnoletú fyzickú osobu v sume 268,88 Eur a od 01.07.2022 do 30.06.2023 v sume 234,42 Eur (20-násobok = 4.688,40 Eur), z ktorej sumy je otec (manžel) maloletej schopný platiť výživné na maloletú vo výške 450,- Eur mesačne. Okresný súd považoval za potrebné konštatovať, že otec v konaní nepreukázal, a tým ani neuniesol dôkazné bremeno ohľadom výdavkov uvádzaných na bývanie v zahraničí, na výdavky na pohonné hmoty, úver na motorové vozidlo VW Tiguan. S poukazom na ustanovenie § 62 ods. 5 Zákona o rodine okresný súd neprihliadal ani na záväzky otca vyplývajúce z platenia poisťiek, úveru, pôžičiek, keďže výživné má prednosť pred akýmikoľvek inými výdavkami, a preto konštatoval, že určené výživné bude otec schopný platiť bez akejkoľvek ujmy. Okresný súd však zobral do úvahy aj skutočnosť, že otec má aj ďalšie vyživovacie povinnosti voči ďalším dvom maloletým deťom spolu vo výške 300,- Eur mesačne určené rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 10P/24/2015-127 zo dňa 23.09.2015, a to na maloletú F. B. vo výške 170,- Eur mesačne a na maloletú B. B. vo výške 130,- Eur mesačne, pričom k zvýšeniu výživného od poslednej úpravy nedošlo. Okresný súd pri určení výšky vyživovacej povinnosti prihliadal aj na životnú úroveň, teda každého z rodičov, pretože platí predmetná premisa, že právom dieťaťa je podieľať sa na životnej úrovni každého zo svojich rodičov. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb, pričom zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča, alebo potreby iné. Pri rozhodovaní o výživnom vychádzal z ustanovenia Čl. 5 Zákona o rodine v spojení s § 40 CMP o tom, že v mimosporových konaniach nie je viazaný návrhmi účastníkov a pri určovaní výšky výživného vychádzal z potenciálneho príjmu otca, ktorý mal príjem preukázaný minimálne v sume 3.775,- Eur až 5.377,60 Eur mesačne. Po posúdení teda majetkových pomerov a zárobkových schopností a možností otca okresný súd dospel k záveru, že je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať sumou na výživu maloletej K. vo výške 450,- Eur mesačne, ku ktorému dospel s prihliadnutím aj na to, že otec bol vylúčený z osobnej

starostlivosti o mal. dieťa, celodennú osobnú starostlivosť maloletej výlučne zabezpečuje matka, pričom z uznesenia Okresného súdu Levice č.k. 8C/48/2023-31 zo dňa 05.09.2023 vyplýva, že otcovi maloletej bolo nariadené neodkladné opatrenie zákaz priblížiť sa k matke ako aj k maloletej na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov.

19. Z vyššie uvedených dôvodov potom okresný súd styk otca s maloletou nateraz neurčoval a styk otca s maloletou ponechal na dohode rodičov, pretože mal za to, že takáto úprava styku otca s maloletým dieťaťom je v súlade s najlepším záujmom maloletého dieťaťa s tým, že v prípade, ak sa zmení nepriaznivý vzniknutý stav vo vzťahu manžela s manželkou a s maloletým dieťaťom, bude možné určovať styk maloletej s otcom v rámci bežnej úpravy.

20. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo, pretože nezistil žiadne dôvody odôvodňujúce potrebu rozhodnúť inak.

21. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie otec prostredníctvom zástupcu do všetkých výrokov z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g), h) CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP. V prvom rade manžel (v odvolaní uvádzané odporca, pre prehľadnosť uvádzané „manžel,, alebo „otec“) namietal porušenie základných a iných práv tým, že postupom okresného súdu došlo k odňatiu jeho reálnej možnosti konať pred súdom, keď návrh navrhovateľky na rozvod manželstva spojený s úpravou práv a povinností k maloletemu dieťaťu bol prerokovaný na prvom pojednávaní dňa 18.10.2023 bez jeho prítomnosti. Okresný súd neakceptoval ospravedlnenie manžela z tohto pojednávania, hoci mu účasti na tomto pojednávaní bránili vážne profesionálne dôvody, dlhodobo pracuje v zahraničí a turnusy jeho práce v zahraničí sú dopredu dané a nie je možné ich meniť. Ospravedlnenie nebolo účelové. Okresný súd v Oznámení zo dňa 12.10.2023 uviedol, že žiadosti o ospravedlnenie nevyhovuje. Manžel mal za to, že výkon jeho práce v zahraničí je dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania, napriek čomu okresný súd konal v jeho neprítomnosti, a to napriek riadnemu ospravedlneniu. Tým mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, ako aj z dôvodu, že nedostal možnosť záverečného vyjadrenia sa k celej veci ku skutkovej a právnej stránke veci, čím došlo i k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ďalej namietal, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa atribúty riadneho odôvodnenia, a to odôvodnenie výšky výživného a neupravovania styku. Okresný súd založil rozhodnutie o neurčení styku otca s maloletou a jeho ponechanie na dohode rodičov, a to na základe uznesenia Okresného súdu Levice č.k. 8C/48/2023-31 zo dňa 05.09.2023, ktorým bolo len na základe tvrdení jednej procesnej strany nariadené neodkladné opatrenie, ktoré nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko otec voči nemu podal odvolanie. Navyiac rozhodnutie o neodkladnom opatrení môže mať medzi navrhovateľkou a manželom (v tomto konaní žalobkyňou a žalovaným) povahu rozhodnutia vo veci samej, nakoľko podľa enenciátu rozhodnutia nebude nasledované konanie vo veci samej, ale rozhodnutie v tejto veci nemohlo konzumovať a ani nekonzumovalo vec samú vo vzťahu otec a maloletá dcéra. Je to práve konanie o rozvod manželstva, ktoré je spojené s úpravou práv a povinností k maloletemu dieťaťu. Postup okresného súdu, ktorý vzhľadom na nariadené neprávoplatné neodkladné opatrenie v konaní o rozvod manželstva spojenou s úpravou výkonu ich rodičovských práv a povinností k maloletemu dieťaťu na čas po rozvode neupravuje napriek návrhu otca na styk s maloletou a ani sa žiadnym iným spôsobom úpravou styku otca s maloletým dieťaťom nezaobrá, je v príkrom rozpore s najlepším záujmom maloletého dieťaťa na zachovanie rovnocenného vzťahu s oboma rodičmi, ako i právom otca na stretávanie sa s maloletým dieťaťom a aj v rozpore so Zákonom o rodine. V odôvodnení rozhodnutia absentuje zdôvodnenie, prečo okresný súd postupoval v rozpore s ust. § 25 ods. 2 a 3 Zákona o rodine. Ak by mal súd po náležite vykonanom dokazovaní za to, že je potrebné v záujme maloletého dieťaťa obmedziť styk maloletého dieťaťa s jedným z rodičov, mohol o obmedzení styku maloletého dieťaťa s rodičom alebo dokonca o zákaze styku rozhodnúť. Okresný súd však žiadnym relevantne zdôvodňujúcim spôsobom neuviedol, z akého dôvodu styk otca s maloletou neupravil, čo robí rozhodnutie v tejto časti arbitrárnym a nepreskúmateľným. Rozhodnutie prvoinštančného súdu za nedostatočne zdôvodnené považoval i v ďalších častiach týkajúcich sa určenia výšky výživného. Okresný súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, pretože otec od začiatku poukazoval na vytvorený pozitívny vzťah s maloletou, na to, že dokáže jej zabezpečiť celodennú starostlivosť, pričom matka bezdôvodne a účelovo mu zabránila v akomkoľvek kontakte s maloletou dcérou na základe klamlivých a vymyslených obvinení. Podľa otca okresný súd svojim rozhodnutím marí základné právo otca na styk s jeho vlastnou maloletou dcérou, čím sa podieľal na deštrukcii vzťahu otca a dcéra. Ďalej namietal, že z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, ako okresný súd dospel k záveru, že matke v súvislosti s výchovou a opaterou maloletej vznikajú mesačné

náklady na stravu, drogériu, oblečenie, lieky a vitamíny, iné aktivity a v neposlednom rade na bývanie v celkovej výške 500,- Eur, nie je zrejme, z akých dôkazov vychádzal, ako ich hodnotil, prípadne ktoré výdavky maloletého dieťaťa považoval za nevyhnutné. Pre dôsledné zistenie potrieb maloletého dieťaťa nepostačuje hrubý odhad podľa svojvoľe súdu. Čo sa týka výdavkov, tak otec nespochybňuje, že existujú také náklady, kde nie vždy a za každých okolností matka môže predložiť potvrdenie, prípadne výdavky sú známe súdu z jeho rozhodovacej činnosti, avšak až po starostlivo vykonanom dokazovaní a možnosti účastníkov sa k takémuto dokazovaniu vyjadriť, má súd pristúpiť k určeniu výživného. Okresný súd pri určení primeraného výživného na maloleté dieťa takto nepostupoval, nesprávne posúdil schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného – otca, nakoľko nesprávne vyhodnotil jeho finančnú situáciu a nevysporiadal sa s okolnosťami konkrétneho prípadu. Pokiaľ okresný súd dospel k záveru, že otec maloletej si nespĺnil povinnosť ohľadne preukázania svojich príjmov a majetkových pomerov, tak toto tvrdenie nie je pravdivé. Otec pracuje ako živnostník a ako dôkaz príjmu predložil daňové priznanie za minulý rok. Dal do pozornosti, že v záhlaví predvolania na pojednávanie na deň 18.10.2023 bolo uvedené „predložte potvrdenie o príjme za posledných 12 mesiacov, resp. kópiu daňového priznania za posledné zdaňovacie obdobie!“, teda otec predložil daňové priznanie a ako živnostník svoj príjem nemal ako inak preukazovať. Ak mal okresný súd za to, že predložené daňové priznanie za predchádzajúci kalendárny rok nie je postačujúce pre určenie príjmov otca, bol povinný v súlade s vyšetrovacím princípom ho vyzvať na predloženie ďalších dokladov, prípadne mohol vykonať ďalšie dokazovanie sám. Okresný súd takto nepostupoval a len formalisticky na prvom pojednávaní prijal záver, že otec svoj príjem riadne nezdokladoval a následne uplatnil princíp potenciality príjmu. Okresný súd mal tiež určiť, ktoré konkrétne potreby otca sú dôvodné, tieto skutočnosti v rozhodnutí nevyhodnotil, neprihliadol na jeho potreby a náklady, nezohľadnil a nezistil náklady otca na bývanie, stravovanie, cestu do práce, hygienu, ošatenie a pod.. Otec v písomnom vyjadrení zo dňa 06.10.2023 zdokladoval a podrobne rozpísal všetky svoje príjmy a výdavky, ktoré zdokladoval listinnými dôkazmi v zmysle ustálenej súdnej praxe, rozpísal výdavky, ktoré sú zahrnuté v rámci daňového priznania a ktoré do daňového priznania nezahrnul. Okresný súd sa nevyhnutnými výdavkami otca, ktoré vyčíslil a preukázal, nezaoberal. Zdôraznil, že pracuje ako živnostník, pravidelne chodí na turnusy do zahraničia, kde už len tu sa otcove výdavky zvyšujú v súvislosti s cestou, stravou v zahraničí, ubytovaním. Podľa otca (manžela) pri určení vyživovacej povinnosti rodiča nie je možné neprihliadať na existenciu jeho oprávnených životných nákladov, nakoľko je samozrejme, že potreby dospelého človeka sú a vždy budú nákladnejšie ako potreby dieťaťa, nehovoriac o ich odlišnosti, a preto sa nestotožnil s argumentom okresného súdu ako i matky, že má dostačujúci príjem, aby sa nedostal do finančnej núdze po uložení povinnosti hradiť výživné 450,- Eur. Podľa otca súdy by pri rozhodovaní o výške výživného nemali rozhodovať tak, že povinná osoba sa dostáva do stavu takej finančnej núdze, že môže dochádzať k trestnému činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona. Z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s právnymi predpismi ako aj so spravodlivosťou, navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

22. K doručenému odvolaniu otca sa písomne vyjadril kolízny opatrovník v podaní zo dňa 24.11.2023 (č.l. 141 spisu). Zotrval na svojom písomnom a ústnom vyjadrení na pojednávaní zo dňa 18.10.2023 ako i Správe z 12.10.2023.

23. K doručenému odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka prostredníctvom zástupcu. Rozsudok považovala za správny. K námietke, že okresný súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 18.10.2023 v neprítomnosti manžela uviedla, že v tomto prípade procesný postup konajúceho súdu bol v súlade s § 180 CSP. Manžel bol zastúpený zástupcom, s plnomocenstvom pre celé konanie, v danej veci neexistoval dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania. Manžel mal dostatok času a procesného priestoru na to, aby sa k veci vyjadril, predložil listinné doklady preukazujúce jeho tvrdenia, čo aj využil. V písomnom vyjadrení k návrhu na rozvod manželstva manžel súhlasil aj s rozvodom manželstva, aj so zverením maloletej do osobnej starostlivosti matky, ktoré stanovisko zhodne uviedol aj právny zástupca manžela na pojednávaní. Niet teda pochýb, že pokiaľ súd prvej inštancie takto rozhodol výrokom I. a II. napadnutého rozsudku, je toto rozhodnutie správne a má oporu vo vykonanom dokazovaní. Z odvolania nie je zrejme, z akého dôvodu sa manžel nestotožnil so záverom súdu o potrebe manželstvo účastníkov rozviesť, maloleté zveriť matke, a teda prečo podal odvolanie voči výroku I. a II. a aj v tejto časti žiada napadnutý rozsudok zrušiť. Čo sa týka úpravy styku otca s maloletou K., podľa matky súd prvej inštancie správne rozhodol, keď styk otca s maloletou neurčil, vychádzajúc z ust. § 217 CSP, keď v čase vyhlásenia rozsudku a aj v súčasnosti má manžel vykonateľným neodkladným opatrením zákaz priblížiť sa k navrhovateľke a k maloletej K. na vzdialenosť menšiu ako 50 m s výnimkami uvedenými

v rozhodnutí. Ak by súd prvej inštancie rozhodol a upravil styk otca s maloletou K. na konkrétny deň a čas, v tejto časti by bol rozsudok nevykonateľný. O výživnom na maloletú K. súd prvej inštancie rozhodol na základe vykonaného dokazovania a správne aplikoval ust. § 63 Zákona o rodine. Výživné na úrovni 450,- Eur zodpovedá potrebám maloletej K.. Starostlivosť o maloletú K. zo strany matky nebola spochybnená, bolo zrejmé, že sa o maloletú riadne stará a výlučne ona zabezpečuje všetky jej potreby – bývanie, stravu, ošatenie, obuv, drogériu, lieky a iné. Bolo preukázané, že t.č. je na rodičovskej dovolenke a okrem štátnych sociálnych dávok nemá žiaden iný príjem, nemá možnosť sa zamestnať, keďže sa celodenne stará vzhľadom na vek o maloletú dcéru. V súčasnosti je matke poskytované chránené bývanie a vzhľadom na jeho dočasnosť je nútená zabezpečiť sebe aj dcére iné bývanie, pričom ceny za prenájom bytu v C. sa pohybujú na úrovni 500,- Eur mesačne. Za potraviny minie cca 400,- Eur, pravidelne si platí poplatok za telefón a internet 38,- Eur, plienky, drogéria, oblečenie a cestovné ju stoja 200,- Eur, nepravidelne má výdavky za lieky a ostatné položky na život pre ňu a dcéru. Pokiaľ by okresný súd bral do úvahy len bežné výdavky na bývanie, stravu, ošatenie a drogériu pre matku a dvojročné dieťa, tak je nepochybné, že rodičovský príspevok ich nedokáže pokryť. V súčasnosti si peniaze požičiava a je odkázaná na pomoc známych aj cudzích ľudí. Príjem otca zo zahraničia je nepochybne vysoký, o čom svedčí skutočnosť, že je schopný pravidelne mesačne uhrádzať svoje výdavky vo výške 3.200,- Eur. Stotožnila sa s názorom okresného súdu, že otec si neplnil povinnosť preukázania svojich príjmov, a preto správne použil domnienku o predpokladanej výške jeho mesačného príjmu. Otec je vlastníkom nehnuteľnosti a tiež motorového vozidla, jeho majetkové pomery sú dobré a životná úroveň vysoká. Napriek tomu, že otec sa s maloletou K. nestretáva, cca jedenkrát za štyri dni mu umožňuje s dcérou hovoriť prostredníctvom videohovoru a pravidelne mu posielala správy o maloletej a informácie o jej zdravotnom stave. Podľa informácií matky otec je zamestnaný v spoločnosti Profi Welders, s.r.o., Levice a je majiteľom troch bankových účtov vo G. Q. H.. Informovala, že jej tento mesiac (dátum podaného odvolania 28.11.2023) poslal na účet sumu 450,- Eur.

24. Postupom okresného súdu bolo vyjadrenie kolízneho opatrovníka k odvolaniu manžela (otca) doručené na vedomie manželovi (otcovi) maloletého dieťaťa (č.l. 142 spisu) a navrhovateľke (matke) maloletého dieťaťa (č.l. 142 spisu). Vyjadrenie navrhovateľky (matky) maloletého dieťaťa bolo doručené na vedomie manželovi (otcovi) (doručenka na č.l.153 spisu) a kolíznemu opatrovníkovi (doručenka č.l.153 spisu).

25. K doručenému vyjadreniu navrhovateľky (matky) sa písomne vyjadril manžel (otec) v podaní zo dňa 21.12.2023 (č.l. 157-160 spisu). S tvrdeniami navrhovateľky o správnosti postupu okresného súdu pri prejednávaní veci bez prítomnosti manžela a neexistencie dôležitého dôvodu na odročenie sa nestotožnil a mal za to, že došlo k porušeniu jeho základného práva na spravodlivý proces. Čo sa týka vyjadrenia navrhovateľky, ktorá považovala rozhodnutie súdu v časti ponechania úpravy styku otca s maloletým dieťaťom na dohode rodičov za správny, otec odkázal na skutkové a právne tvrdenia v odvolaní, pričom mal za to, že súd prvej inštancie v tejto časti relevantne zdôvodňujúcim spôsobom neuviedol, z akého dôvodu neupravil styk otca s maloletou a postupoval v rozpore so zákonom, ako aj s najlepším záujmom maloletého dieťaťa na zachovanie rovnocenného vzťahu s oboma rodičmi. Otec sa nestotožnil s tvrdením matky o správnom určení výšky výživného. Čo sa týka jej tvrdení o nákladoch na maloletú, tak tieto matka len zopakovala a nepreukázala. Navrhovateľka predložila potvrdenie o úhrade poplatku za ubytovanie v bezpečnom dome, ktorá je vyčíslená na sumu 2,- Eur za deň, už ktorú sumu je potrebné vydeliť dvoma. Čo sa týka výdavku matky na stravu, drogériu, oblečenie, cestovné vo výške 600,- Eur, tieto v celom rozsahu manžel spochybňoval a považoval za ničím preukázané, keďže nie je zrejmé, čo zahŕňajú. Nie je zrejmé ani, aké sú výdavky na matku, aké výdavky na dieťa. Pokiaľ tvrdila, že žije z peňazí, ktoré jej poskytujú v chránenom bývaní, resp. jej dávajú kamaráti a známi, tak na pojednávaní právny zástupca matky tvrdil, že matka v súvislosti s maloletou v súčasnosti nemá skoro žiadne výdavky, nakoľko sa nachádza v chránenom ubytovaní, kde jej poskytujú nevyhnutné potreby. V doložených bločkoch uvádzané výdavky sú nadhodnotené a účelovo skreslené. Výdavky na internet a telefón vo výške 38,- Eur považoval za premrštené a nepreukázané. Matkou predložené pokladničné bločky z nákupov liekov otec spochybňoval. Matkou deklarované a okresným súdom bez náležitého vyhodnotenia akceptované výdavky na maloletú nezodpovedajú skutočnému stavu, ide o výdavky nadhodnotené, neštandardné a nepreukázané. Okresný súd v tomto smere nevykonal žiadne dôkazy, čím postupoval v rozpore so základnými zásadami súdneho konania. Tvrdenia navrhovateľky o vysokých príjmoch otca a nesplnení si jeho povinností preukázať výdavky považoval za účelové, nepravdivé, v rozpore s doloženými listinnými dôkazmi. Otec na výzvu súdu predložil daňové priznanie za rok 2022 a pokiaľ okresný súd mal za to, že predložené daňové priznanie nie je postačujúce pre určenie príjmov,

bol povinný vyzvať ho na predloženie ďalších dokladov, avšak tak nepostupoval. Okresný súd mal aj určiť, ktoré konkrétne potreby, náklady otca sú dôvodné a ktoré nie, ktoré v skutočnosti nevyhodnotil a nezohľadnil. Zvýraznil, že zmyslom určenia výživného nie je určiť maximálnu sumu z príjmu otca tak, aby neboli zabezpečené jeho potreby.

26. Postupom krajského súdu, a to podaním zo dňa 08.01.2024 bolo vyjadrenie otca k vyjadreniu navrhovateľky zo dňa 21.12.2023 doručené na vedomie matke prostredníctvom zástupcu a kolíznemu opatrovníkovi (doručenky na č.l.186-187 spisu).

27. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec na základe včas podaného odvolania oprávnenou osobou postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem v spojení s ust. § 65, § 66, § 67 a § 68 CMP a rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch I., II. a III. potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP. Rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku IV. a v závislom výroku V. zrušil a v tejto časti vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. c) v spojení s § 390 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

28. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané manželom (otcom maloletého dieťaťa) prostredníctvom zástupcu bez nariadenia pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/122/2023-234 zo dňa 25.01.2024, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 30.01.2024 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

29. Krajský súd posudzoval rozsudok okresného súdu na základe odvolania podaného manželom (otcom maloletého dieťaťa) prostredníctvom zvoleného zástupcu. Podstatou odvolania boli vznesené procesné námietky týkajúce sa v postupe okresného súdu, ktorým porušil právo manžela na spravodlivý proces, odňatie jeho možnosti konať pred súdom, nedostatočnom zdôvodnení napadnutého rozsudku vo vzťahu týkajúcej sa vyživovacej povinnosti a neupravení styku otca s maloletým dieťaťom.

30. Krajský súd posúdil odvolacie dôvody podané manželom (otcom maloletého dieťaťa) a konštatuje, že tieto boli čiastočne dôvodné, a to v rozsahu týkajúcom sa neupravenia styku otca s maloletým dieťaťom.

31. V prvom rade k tvrdeniu manžela navrhovateľky o znemožnení jeho účasti na nariadenom pojednávaní dňa 18.10.2023 krajský súd východiskovo poukazuje na explicitné ukotvenie (§ 2 ods. 1 CMP) subsidiárnej záväznosti/účinnosti ustanovení CSP, ak Civilný mimosporový poriadok neustanovuje inak. Neobstojí preto tvrdenie o neprípustnom postupe v zmysle zásad (kontradiktórnosti) CSP, nakoľko aj v konaní podľa CMP platia ustanovenia CSP o odročovaní pojednávania (§ 183 – 184 CSP). Navyše, podľa § 31 CMP súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní tak, aby bola vec v čo najkratšom čase prejednaná a rozhodnutá (§ 30 CMP), pričom len skutočnosť, že v konaní nebol vypočutý manžel navrhovateľky, za splnenia zákonných podmienok pre pojednávanie v neprítomnosti účastníka konania, sama o sebe neznamená porušenie jeho práva na spravodlivý proces a ani porušenie zásady zistiť skutočný stav veci (§ 35 CMP).

32. Podľa zistení odvolacieho súdu z hľadiska aplikácie procesných ustanovení § 183, § 184 CSP z obsahu spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 18.10.2023 prevzal manžel navrhovateľky podľa doručky na č.l. 19 spisu dňa 20.09.2023. V podaní doručenom okresnému súdu dňa 06.10.2023 manžel navrhovateľky požiadal o odročenie pojednávania, ktorú žiadosť odôvodnil tým, že niekoľko rokov pracuje v zahraničí v pravidelných turnusoch, v deň nariadeného pojednávania má dlhodobo naplánovaný pracovný turnus a jeho prítomnosť na pracovisku je nutná. Uviedol, že výkon práce (turnus) v zahraničí končí a na území Slovenskej republiky sa bude opätovne zdržiavať od 28.10.2023 do 05.11.2023. Následne okresný súd pristúpil k zisťovaniu/overovaniu (§ 183 ods. 4 CSP) vážnosti dôvodov, v rámci čoho zaslal otcovi prostredníctvom zástupcu podaním zo dňa 12.10.2023 oznámenie, že pojednávanie vykoná a žiadosti o odročenie pojednávania z dôvodu neprítomnosti nevyhovuje, nakoľko je v konaní zastúpený právny zástupcom. V súvislosti s návrhom manžela navrhovateľky je však potrebné v prvom rade uviesť, že tento návrh neobsahoval preukázané

dôvody spĺňajúce zákonnú definíciu kvalifikovaného dôvodu pre odročenie pojednávania. Hoci zákon taxatívne nevymenováva, čo je možné považovať za ospravedlniteľný dôvod neúčasti na nariadenom pojednávaní, resp. čo je možné považovať za vážnu okolnosť neúčasti na nariadenom pojednávaní, je už rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov ustálené, že sa má jednať o okolnosť objektívnej povahy, ktorá je náhla, neočakávaná, nepredvídaná, brániaca v možnosti účasti na nariadenom pojednávaní. Za ospravedlniteľný dôvod, resp. za vážnu okolnosť neprítomnosti na pojednávaní možno považovať len také závažné prekážky, ktoré sú preukázané a ktoré bránia účastníkovi dostaviť sa na nariadené pojednávanie. Existencia takejto vážnej okolnosti musí byť nielen tvrdená, ale aj preukázaná účastníkom konania, resp. jeho právnym zástupcom. Právny zástupca manžela navrhovateľky takýto vážny ospravedlniteľný dôvod neúčasti na nariadenom pojednávaní síce v podanom vyjadrení tvrdil – turnus, práca v zahraničí, avšak nepreukázal. V tejto súvislosti je však potrebné uviesť to, že tvrdené neodkladné pracovné povinnosti, pokiaľ nie sú preukázané, nemajú charakter vážnej okolnosti neúčasti na nariadenom pojednávaní. Zároveň je potrebné poukázať aj to, že jedným z kritérií ospravedlniteľného dôvodu je aj okolnosť, ktorá je nepredvídaná, neodvratiteľná, teda neumožňujúca účastníkovi prijať opatrenie prekonávajúce príčinu nemožnosti zúčastniť sa pojednávania, teda skutočnosť náhla, ktorá vzhľadom k časovej súvislosti nedovoľuje účastníkovi konania, v danom prípade manželovi navrhovateľky, uskutočniť kroky vedúce k tomu, aby sa tohto pojednávania zúčastnil, ktorý rovnako manžel navrhovateľky nepreukázal. Žiada sa dodať, že odročovanie pojednávania bez náležite preukázaných dôvodov by mohlo viesť k zásahu do práva na súdnu ochranu navrhovateľky. V nadväznosti z hľadiska posúdenia tohto odvolacieho dôvodu krajský súd zvyrazňuje aj obsah Zápisnice o súdnom pojednávaní zo dňa 18.10.2023 (č.l.100-107 spisu), z ktorej vyplýva konštatovanie „nedostavil sa manžel, ktorého neúčasť ospravedľňuje prítomná právna zástupkyňa, súhlasí, aby sa dnešné pojednávanie vykonalo v jeho neprítomnosti“. Teda, ak za stavu súhlasu manžela navrhovateľky vyjadreného prostredníctvom právnej zástupkyne, aby súd konal v jeho neprítomnosti, okresný súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti manžela navrhovateľky, týmto postupom nedošlo k porušeniu práva manžela navrhovateľky na spravodlivý proces a postupu okresnému súdu, ktorý vec prejednal v neprítomnosti manžela, vykonal dokazovanie a vo veci rozhodol, nemožno nič vytknúť. Uvedená námietka odvolateľa preto nebola zhodnotená ako dôvodná.

33. Dodáva krajský súd, že pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces. Pri posudzovaní odvolateľom namietaného nesprávneho postupu, je potrebné konštatovať, že tento bol zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, v rámci konania pred súdom prvej inštancie mu bol poskytnutý časový priestor na realizáciu jeho zákonom zaručených práv, vyjadril sa k návrhu, mal možnosť predkladať, označovať dôkazy, navyiac prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril súhlas s pojednávaním v jeho neprítomnosti, a preto k zásahu do jeho procesných práv postupom okresného súdu nedošlo a nedošlo ani k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

34. Rovnako za nedôvodné považuje odvolací súd tvrdenie odvolateľa o nedostatočnom odôvodnení a nepreskúmateľnosti rozsudku prvoinštančného súdu. Štruktúra práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Po preskúmaní odvolaním napadnutého prvoinštančného rozsudku vo výrokoch I., II., III. odvolací súd dospel k záveru, že tento kritériá v tejto časti pre odôvodňovanie rozhodnutí v označenom zákonom ustanovení spĺňa a zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia rozhodnutia, pretože z neho vyplýva, čoho sa navrhovateľka svojím návrhom domáhala, z akých dôvodov, aké je stanovisko, vyjadrenie manžela navrhovateľky k návrhu, aké relevantné dôkazy boli súdom vykonané, aké skutočností z nich súd zistil, aký stav bol súdom ustálený a aké právne normy na vec aplikoval a ako tieto vyložil. Účelom odôvodnenia súdneho rozhodnutia je uviesť tie skutočnosti a dôkazy, ktoré mali pre vec podstatný rozhodujúci význam, k čomu postupom okresného súdu došlo. To, že odvolateľ sa s právnym názorom, posúdením všeobecného súdu v tejto časti nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti súdneho rozhodnutia.

35. Nadväzne z hľadiska meritórneho posúdenia odvolaním napadnutých výrokov I. o rozvede manželstva, II. o zverení maloletej K. na čas po rozvede do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja

rodičia sú oprávnení a povinní maloletú zastupovať v bežných veciach každý samostatne, odvolací súd v prvom rade uvádza, že manžel navrhovateľky v podanom odvolaní ani nevyjadril relevantné dôvody, pre ktoré s týmito výrokmi rozsudku okresného súdu, ktoré odvolaním napadol, nesúhlasí.

36. Odvolací súd poukazuje na to, že manžel vo vyjadrení k návrhu navrhovateľky a ani vo vyjadrení prostredníctvom zástupcu nezaujal stanovisko, ktorým by nesúhlasil s návrhom na rozvod manželstva a zverení maloletej K. na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky, naopak s týmto návrhom súhlasil. Z hľadiska meritórneho posúdenia výroku I. napadnutého rozsudku odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu vyjadreným v odseku 21. odôvodnenia napadnutého rozsudku, že možnosť obnovenia spolužitia medzi manželmi za stavu, keď ich manželstvo je len formálnym zväzkom a ani jeden z nich nemá záujem o obnovu manželského spolužitia, obaja s rozvodom vyslovili súhlas, je nereálna. V okolnostiach súdnej veci tak nebolo možné vidieť ani naplnenie iných funkcií manželstva a vzájomnému súhlasu s rozvodom manželstva zisteným hlbokým a vážnym rozvratom vzťahov spojených s ich vzájomným obviňovaním, potom ani okolnosť, že z ich manželstva pochádza jedno maloleté dieťa, nebola tou, ktorá by bránila rozvodu. Vecne správnym bol záver okresného súdu o nefunkčnosti a neperspektívnosti manželského vzťahu účastníkov konania, a preto vo výroku I. krajský súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

37. Rovnako ako vecne správny bol potvrdený výrok II. napadnutého rozsudku, ktorým maloletá K. bola zverená na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky, vo vzťahu ku ktorému výroku manžel navrhovateľky ani osobitné odvolacie dôvody neuviedol, nespochybnil, že maloletá bola a je v osobnej starostlivosti matky a voči osobnej starostlivosti matky ani nevzniesol žiadne námietky. Sám žiadal zveriť maloletú do jej osobnej starostlivosti i s ohľadom na jej vek.

38. Pokiaľ išlo o výživné okresný súd vychádzal z možností a schopností, majetkových pomerov oboch rodičov, ako aj odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa. Ak otec namietal neprimeranosť priznaného výživného a poukazoval na nesprávny postup okresného súdu, ktorý napriek ním predloženým dokladom aplikoval ust. § 63 Zákona o rodine, teda právnu domnienku vyplývajúcu z § 63 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, tak krajský súd uvádza nasledovné: Je pravdou, že z daňového priznania otca – manžela navrhovateľky ako živnostníka nevyplýva, že by mal mať vyšší mesačný príjem, ako aj konštatoval okresný súd v odseku 37. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v sume 579,- Eur. V zhode s okresným súdom, aj podľa názoru odvolacieho súdu, však relevantnými údajmi z daňových priznaní podnikateľských subjektov a ich príloh nie sú len zisk alebo strata, ktoré sú skončeným výsledkom hospodárenia. Minimálny kladný hospodársky výsledok totiž môže byť znižovaný rozhodnutím podnikateľa realizovať výdavky a investície (v súlade s platnými právnymi predpismi) v takom rozsahu, že to podstatným spôsobom zníži jeho daňový základ tak, že daňové priznanie je skôr dôkazom o hospodárení daňového subjektu z ekonomického hľadiska. Prihliadnuc na vyčíslenie nákladov otca v jeho písomnom vyjadrení zo dňa 06.10.2023 spolu s dokladmi (č.l. 33 - 69 spisu) a nedoloženie ďalších dokladov týkajúcich sa preukázania jeho výdavkov, potom postup okresného súdu, ktorý výdavky otca ako samostatne zárobkovo činnnej osoby uznal len vo výške zákonných odvodov, bol namieste. Námietka otca, že pokiaľ okresnému súdu nepostačovalo doložené daňové priznanie, len na ktorého predloženie ho okresný súd v predvolaní vyzval, tak ho mal vyzvať na doloženie ďalších dokladov nebola zhodnotená ako dôvodná. Tento záver krajského súdu vyplýva zo zistenia, že síce v predvolaní na nariadené pojednávanie bol otec vyzvaný, aby „predložte potvrdenie o príjme za posledných 12 mesiacov, resp. kópiu daňového priznania za posledné zdaňovacie obdobie“, avšak súčasne s týmto predvolaním bola otcovi doručená i Výzva zo dňa 13.09.2023 (č.l. 23 spisu), ktorou bol okresným súdom vyzvaný, aby v lehote 10 dní zaslal – „ak ste zamestnaný, predložte potvrdenie o príjme, prípadne mzdový list za posledných 12 mesiacov vrátane príjmov vyplácaných v hotovosti, - ak podnikáte, predložte kópiu daňového priznania za posledné zdaňovacie obdobie, - ak ste vlastníkom nehnuteľností, predložte list vlastníctva, - ak máte príjem z iných činností, predložte doklady o jeho výške, vrátane príjmu vyplateného v hotovosti, - vyčíslenie bežných mesačných výdavkov (osobné výdavky, náklady na stravu, ošatenie, lieky) a doklady o výdavkoch na bývanie, dopravu, o prípadných pôžičkách, úveroch, poplatkových povinnostiach a pod. (náklady na bývanie, energie, smeti, dane, poplatky na školu, poplatok za telefón, náklady na cestovanie do práce a pod.), - ak máte ďalšiu vyživovaciu povinnosť, predložte rodný list dieťaťa, prípadne rozsudok o určení výživného a taktiež výšku výdavkov, akými sa osobne podieľate na výžive dieťaťa – ak žijete v spoločnej domácnosti s ďalšou dospelou osobou (manžel, druh, rodič a pod.), predložte potvrdenie o jej príjme a ak ste/bol poberateľom štátnych sociálnych dávok, dôchodku, predložte potvrdenie rozhodnutie o ich priznaní“, ktorá bola podľa

doručenky na č.l. 19 spisu otcovi doručená. Teda bol to odvolateľ, ktorý mal predložiť nielen daňové priznanie, ale aj dôkazy podľa výzvy, k čomu z jeho strany v relevantnom rozsahu nedošlo, a preto postupu okresného súdu nemožno nič vytknúť.

39. Krajský súd ďalej uvádza, že zo zdôvodnenia rozsudku okresného súdu v odsekoch 35. až 38. viažucich sa k výroku III. (výživné) nevplyva nepreskúmateľnosť, rozpornosť ani nepresvedčivosť a ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich zmyslu, účelu a podstaty. Zdôrazňuje odvolací súd, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom má v systéme vyživovacích povinností Zákona o rodine významné postavenie a zaťažuje oboch rodičov. Zákonná vyživovacia povinnosť oboch rodičov neznamená mechanickú rovnosť, teda pri určovaní výživného nemožno uplatňovať mechanický výpočet. Vychádza sa z individuálnych schopností, možností a majetkových pomerov každého z rodičov (§ 75 Zákona o rodine), zisťujú sa pravidelné a nepravidelné výdavky výživou povinnej osoby, ktoré kritériá na strane rodičov treba posudzovať vo vzájomnej súvislosti s odôvodnenými potrebami na strane výživou oprávneného dieťaťa. Podstatou vyživovacej povinnosti je uspokojenie všetkých nákladov dieťaťa, ktoré možno očakávať nielen v užšom slova zmysle. Je potrebné si uvedomiť, že výšku týchto nákladov nemožno zovšeobecniť, pričom pri určení výšky vyživovacej povinnosti nemožno opomenúť osobnú starostlivosť rodiča o dieťa ani zásadu rovnakej životnej úrovne, ktorá znamená, že výživným má byť dieťaťu zaistená taká životná úroveň, ktorá zodpovedá sociálnemu postaveniu rodičov a ktorú by rodičia dieťaťu zabezpečovali, keby žili v spoločnej domácnosti.

40. Podľa odvolacieho súdu manžel navrhovateľky neuviedol také relevantné skutočnosti, ktoré by neboli zisťované a vyhodnotené v konaní pred súdom prvej inštancie. Je potrebné zdôrazniť, že v danom prípade je to matka maloletého dieťaťa, ktorá výlučne sama znáša všetku osobnú starostlivosť o maloleté dieťa 24 hodín 7 dní v týždni, pričom v tejto súvislosti okresný súd zohľadnil aj príjem matky maloletého dieťaťa, ktorá je na materskej dovolenke a poberá rodičovský príspevok vo výške 412,60 Eur mesačne. Tak ako v reálnom živote nie je možné exaktne matematicky vyčíslieť všetky náklady na výživu detí v širšom slova zmysle, tak nie je možné vyčíslieť hodnotu osobnej starostlivosti, na ktorej by sa mali rovnakou mierou podieľať obidvaja rodičia. Rovnako nemožno prehliadnuť dve skutočnosti, a to, že maloleté výživou oprávnené dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojho rodiča a že vyživovacia povinnosť rodiča voči maloletému dieťaťu má prednosť pred ostatnými výdavkami rodičov.

41. V súvislosti s argumentáciou odvolateľa týkajúcou sa nesprávneho postupu okresného súdu k výške priznaného výživného a aplikácie domnienky podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine, tak odvolací súd uvádza, že otázka posúdenia výživného pre maloleté dieťa je vecou voľnej úvahy súdu a závisí od posúdenia možností a schopností povinnej osoby a odôvodnených potrieb oprávnenej osoby. V rámci tohto konania rozhodujúci význam majú listinné dôkazy dokumentujúce zárobkové možnosti a schopnosti osoby povinnej na výživu. Vodiacim pravidlom na určenie výšky výživného povinnému rodičov je miera jeho vyživovacej povinnosti k dieťaťu, a preto v súlade s právom dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodiča Zákon o rodine vytvoril mechanizmy, ktoré majú zabezpečiť, že bude možné zistiť čo najobjektívnejšie možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodiča. Zákon o rodine pre rodičov stanovuje tri navzájom sa prelínajúce povinnosti: 1/ povinnosť preukázať pred súdom príjmy z inej než závislej činnosti, 2/ povinnosť predložiť súdu podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov, pričom pokiaľ ide o povinnosť preukázať príjmy zo závislej činnosti a z inej než závislej činnosti, teda ich podložiť relevantnými dôkazmi, z ktorých možno vyvodiť priemerný mesačný príjem, z ktorého možno vychádzať pri určovaní konkrétnej výšky vyživovacej povinnosti. Ďalej je potrebné predložiť podklady na zhodnotenie majetkových pomerov, teda dôkazy týkajúce sa nehnuteľnosti, stavy účtov, vkladov v bankách, register cenných papierov, doklady o vlastníctve motorových vozidiel. Zákonná domnienka výšky príjmu ako prostriedok objektivizácie príjmov povinného nastupuje v prípade, ak si rodič túto povinnosť nesplní, ale vychádza z odlišného obsahu týchto povinností, teda, že nejde len o jednu, ale o viacej povinností, pričom nesplnením hociktorej z nich, dochádza k stavu, že súd si nemôže urobiť správny a úplný záver o pomeroch povinnej osoby, a preto nastupuje predmetná fikcia.

42. Prvoinštančný súd sa pri rozhodovaní o výške výživného dôsledne zaoberal možnosťou uplatnenia domnienky v zmysle § 63 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, keďže pri zisťovaní pomerov povinného rodiča získal pochybnosti o tom, či výška jeho deklarovaneho príjmu zodpovedá výške jeho reálneho príjmu, tak ako podrobne rozpísal v odsekoch 37. a 38 odôvodnenia napadnutého rozsudku. V danom prípade manžel navrhovateľky síce splnil edičnú povinnosť, teda predložil priznanie k dani z príjmov,

avšak z uvedeného predloženého dokladu nebolo možno relevantne vychádzať, pretože nepreukázal celý svoj skutočný príjem, ak otec tvrdil a preukazoval svoje náklady na život, ktoré sú vyššie, a to v sume 787,46 Eur (súčet položiek nezahrnutých v DP, mimo poisťiek, pôžičky, výživného na maloleté deti z predchádzajúceho vzťahu) ako je príjem ním priznaný a doložený daňovým priznaním – v sume 579,- Eur mesačne. Pokiaľ otec maloletých detí preukazoval výšku jeho príjmov a výdavkov, tak k výdavkom aj uvádzaným v daňovom priznaní (výdavok 39.448,83 Eur) žiadne iné doklady nedoložil, potom bol správny záver okresného súdu v tom, že relevantne nezdokladoval výdavky uplatňované v daňovom priznaní. Okresný súd správne postupom v zmysle § 62 ods. 5 Zákona o rodine neprihliadal ani na záväzky vyplývajúce z platenia poisťiek, úveru, pôžičiek otca, keďže výživné má prednosť pred akýmkoľvek inými výdavkami. Teda, pokiaľ na strane rodiča prevyšujú výdavky jeho príjem, je zrejmé, že preukázateľne existujú aj iné príjmy, resp. v inej výške než tie, ktoré boli doložené v rámci plnenia povinností vyplývajúcich z § 63 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, a preto bol okresný súd povinný na účely stanovenia výšky vyživovacej povinnosti postupovať v zmysle § 63 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, teda aplikovať právnu domnienku. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje i na záver vyjadrený v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo 107/2022, ako aj v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2CdoR 3/2023. Pokiaľ okresný súd aplikoval právnu domnienku podľa § 63 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, zohľadnil osobnú starostlivosť matky, právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodiča, ako aj dve vyživovacie povinnosti otca, potom určenie výšky vyživovacej povinnosti okresným súdom v sume 450,- Eur mesačne bolo namieste a vo výroku III. bol preto rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie.

43. Odvolací súd sa však nestotožnil s výrokom IV. súdu prvej inštancie, ktorým neupravil styk otca s maloletou. Uvádza odvolací súd, že rodičovské práva majú obaja rodičia v zásade v rovnakom rozsahu, pričom obsahom týchto práv je predovšetkým právo vychovávať svoje maloleté dieťa, čo sa realizuje najmä formou osobnej starostlivosti. Rodič, ktorý nemá dieťa vo svojej osobnej starostlivosti môže toto právo realizovať prostredníctvom osobného, prípadne iného napr. písomného, elektronického či telefonického styku. Predovšetkým však osobný styk takéhoto rodiča s dieťaťom je nesmierne dôležitý a všeobecne platí, že v záujme maloletého dieťaťa je čo najširší styk s druhým rodičom.

44. V tomto prípade bolo treba odvolateľovi dať za pravdu, že postupom okresného súdu, ktorý odmietol akýmkoľvek spôsobom styk otca s maloletou upraviť, došlo k porušeniu práva otca na styk s dieťaťom a súčasne k porušeniu práva dieťaťa byť vychovávaným oboma rodičmi.

45. Predmetom konania je rozvod manželstva a úprava rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, takže postupujúc podľa § 100 CMP v spojení s § 24 a § 25 ods. 2 Zákona o rodine bolo potrebné v prípade zverenia dieťaťa do starostlivosti jedného z rodičov zároveň v tomto rozhodnutí upraviť aj styk druhého rodiča s maloletým dieťaťom tak, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Vyššie uvedené stanovenia Zákona o rodine výslovne ukladajú súdu v prípade, ak sa rodičia nedohodnú o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností aj povinnosť upraviť styk rodičov s maloletým dieťaťom v takomto rozhodnutí, pričom takáto úprava nie je povinná výlučne vtedy, ak rodičia sa pred súdom vyjadria, že úpravu styku žiadajú neupraviť.

46. Matka v podanom návrhu na začatie konania sa k úprave styku nevyjadrila, z obsahu tohto návrhu bolo zrejmé, že styk nenavrhol upraviť. Otec v písomnom vyjadrení k návrhu žiadal styk s maloletou upraviť autoritatívnym rozhodnutím súdu s návrhom rozsahu tejto úpravy. Súd prvej inštancie za zistenia nariadeného neodkladného opatrenia Okresným súdom Levice sp. zn. 8C/48/2023 zo dňa 05.09.2023, ktorým bol otcovi uložený zákaz styku priblížiť sa k matke a maloletému dieťaťu na vzdialenosť nie menšiu ako 50 m, styk otca s maloletou neupravil, ktorý postup však, podľa názoru odvolacieho súdu nebol správny. Zo zisteného skutočného stavu veci bolo zrejmé, že rodičia sa na styku dohodnúť nevedia, otec, ako rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, uviedol súdu, že úpravu styku žiada upraviť, preto okresný súd mal o uvedenej otázke rozhodnúť. V danom prípade totiž nenastala situácia, že by obaja rodičia nežiadali upraviť styk otca s maloletou.

47. Odvolací súd uzatvára, že súd prvej inštancie bol za takejto situácie povinný o úprave styku otca s maloletou rozhodnúť, teda tento upraviť, či už v širšom alebo užšom rozsahu, a to vzhľadom na zistené okolnosti prípadu. Výnimočne, pokiaľ by z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v záujme dieťaťa

je zákaz styku s otcom, v takom prípade by súd styk neupravil, ale zakázal, čo však z dokazovania zatiaľ nijako vyvodíť nemožno. V prejednávanej veci sa súd prvej inštancie uspokojil len s odkazom na vydané rozhodnutie Okresného súdu Levice sp. zn. 8C/48/2023 zo dňa 05.09.2023, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie avšak nevykonal žiadne dokazovanie na zistenie, či a aká úprava styku je v záujme maloletej, hoci ide o konanie ovládané vyhľadávacou zásadou, naviac je v takomto konaní zdôraznená aktívna rola, ktorú má súd v záujme dieťaťa zastávať. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje i na svoje zistenia podľa úradného záznamu zo dňa 15.01.2024, prílohy e-mailu od Okresného súdu Levice, otcom podľa podania doručeného dňa 24.01.2024 doloženého dôkazu a úradného záznamu zo dňa 25.01.2024, a to, že o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Levice sp. zn. 8C/48/2023 zo dňa 05.09.2023, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 15Co/33/2023-133 zo dňa 28. decembra 2023 výrokom I. tak, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, ktoré je známe účastníkom konania (doručené rozhodnutie) a nadobudlo právoplatnosť dňa 23.01.2024. V najlepšom záujme maloletého dieťaťa je komplexne vyhodnotiť skutkové okolnosti prejednávaneho prípadu.

48. Odvolací súd preto považoval odvolanie otca vo výroku IV. o úprave styku s maloletou za dôvodné, keďže musel konštatovať pochybenie v nedostatočne zistenom skutočnom stave, nevykonaní potrebného dokazovania v otázke úpravy styku otca s maloletou a v nesprávnom právnom posúdení veci, keď súd síce aplikoval správne právne normy, nesprávne ich ale v danom prípade interpretoval.

49. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku IV., ako aj v závislom výroku V. zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, nakoľko súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal potrebné dôkazy, pričom vzhľadom na rozsiahlosť dokazovania nie je účelné vykonávať ho odvolacím súdom. Odvolací súd preto vec v tejto časti vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie, v ktorom ju tento znova prejedná, vykoná potrebné dokazovanie (aj ex off) k otázke vhodnej úpravy styku otca s maloletou, a ak áno z akých dôvodov, za akých podmienok, v akom rozsahu vzhľadom na vek maloletej a s ohľadom na to ako pracovné povinnosti (turnusy) otca mu dovoľujú stýkať sa s maloletou, či je otec schopný zabezpečovať sám maloletej osobnú starostlivosť počas stretnutí alebo je nevyhnutná prítomnosť matky, resp. inej osoby. Okresný súd preverí všetky okolnosti prípadu tak, aby získal dostatočný podklad pre zistenie vhodného modelu stretávania otca s maloletou. Vykonané dôkazy okresný súd vyhodnotí, vec náležite posúdi a v tejto časti opätovne rozhodne tak, aby sa dosiahol v tomto konaní sledovaný cieľ, a to najlepší záujem maloletého dieťaťa.

50. S poukazom na zrušený výrok IV. bol zrušený i nadväzujúci výrok V. o trovách konania.

51. Podľa § 391 ods.2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

52. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.